

Megállapították, hogy a szövet hőmérséklete állandóan 36,6 fok, mint egy élő ember testhőmérséklete. Mária övéhez sztetoszkópot közelítettek, amellyel tisztán kivehetővé vált a magzat szívverése – 115 pulzus percenként.

Mint [megírtuk](#), december 12-én, hétfőn, a [Guadalupei Szűzanya](#) liturgikus emléknapján délután fél 6-kor XVI. Benedek pápa ünnepélyes szentmisét mutatott be a vatikáni Szent Péter-bazilikában a latin-amerikai és karib-tengeri országok függetlenségének 200. évfordulója alkalmából.

A szertartás elején minden latin-amerikai ország képviselőjében két-két fiatal a nemzet zászlójával bevonult a Szent Péter-bazilika központi hajójába, és leróta tiszteletét a Guadalupei Szűzanya kegyképe előtt, amelyet az oltárnál helyeztek el.

A Mária-tisztelet a latin-amerikai kereszténység egyik legfőbb jellemzője. A Guadalupei Szűzanya 1531-ben jelent meg egy bennszülött indiánnak, [Juan Diegónak](#), a mai Mexikóváros közelében. A látomás arra buzdította az egyszerű bennszülöttet, hogy menjen el a helyi ferences püspökhöz és építtessen vele templomot a jelenés helyén. A főpásztor nem hitt a látnoknak, akit arra kért, hogy hozzon bizonyítékot a jelenésről. A Szűzanya a legközelebbi találkozás alkalmával megjelölte azt a helyet, ahol a téli évszak ellenére rózsák nyíltak. Juan Diego egyszerű köntösében gyűjtötte össze a rózsákat és elvitte azokat Zumarraga püspökhöz. A főpásztor térdre hullott az elé táruló látvány előtt: a bennszülött szegényes öltözete, tilmája a Szűzanya képmásává változott.

A rózsák helyén megépült a Miasszonyunk-székesegyház, amely ma is őrzi az eredeti, számtalan tudományos vizsgálatnak alávetett kegyképet. A világ leglátogatottabb kegyhelye

évente csaknem húszmillió zarándokot vonz. December 12-én tízmillióan keresik fel a szentélyt. II. János Pál pápa 2002-ben iktatta a szentek sorába Juan Diegót.

A tilma nevet viselő, agávészálakból font köntösön egy 143 cm-es kegykép látható. A kreol arcvonású Szűzanyát a mexikóiak Virgen Morenának nevezik. Ő a napba öltözött asszony, akit napsugarak vesznek körül; lába alatt a hold. A kegykép alján egy kis angyal látható, akinek szárnyait piros, fehér és zöld tollak díszítik. A Szűzanya vállát azúr köpeny borítja, míg rózsaszínű ruháján aranycsillagok ragyognak. Sötétviola öve azték szokás szerint jelzi, hogy áldott állapotban van. A Szűzanya nyakában látható kereszt a kereszténység inkulturációját jelképezi az azték társadalomban.

Az agávérostokból szőtt anyag élettartama mintegy húsz év. Juan Diego tilmája kivétel. Több mint négyszázhetven év alatt nem ment tönkre, nem mállott szét, mint annak természetes úton történnie kellett volna. A csodás virágok elenyésztek, de a tilma megvan. És látható rajta a színes kép, melynek keletkezésére a tudósok, akik megvizsgálták, nem tudnak természetes magyarázatot adni. Félreértés ne essék: vannak kétségtelenül festett részek is a tilmán, ezek azonban feltehetően későbbi sérülések vagy foltok javítására keletkeztek, és a felületnek csak kis részére terjednek ki. Az eredeti kép azonban nem festmény. Nincsenek rajta ecsetvonások, és sem az anyag szálain, sem azok belsejében nem található semmiféle festékanyag.

A tudományos vizsgálatokat már 1666-ban megkezdték; legutóbb a NASA mérnökei kerestek magyarázatot a tilmával kapcsolatos kérdésekre, a rendelkezésükre álló legmodernebb eszközökkel.

Megállapították, hogy a szövet hőmérséklete állandóan 36,6 fok, mint egy élő ember testhőmérséklete. Mária övéhez sztetoszkópot közelítettek, amellyel tisztán kivehetővé vált a magzat szívverése – 115 pulzus percenként. Szemorvosi műszerekkel is megvizsgálták a kegyképet, és felfedezték, hogy az ideghártya összehúzódik. A Mária köpenyén látható csillagok állása pontosan megfelel a valóságnak, úgy helyezkednek el, mint ahogy a mexikói égbolton a téli napforduló idején. A NASA tudósai szerint a tilmán látható színek nem állíthatók elő semmilyen, ma rendelkezésre álló eszközzel. A festés a szövet felett lebeg, anélkül, hogy ahhoz hozzáérne.

/forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír/